

mi avtomobili in s pionirsko opravo. Spremljajo jih nemški aviatiki.

TURKI OB SUEŠKEM PREKOPU.

»Corriere della Sera« poroča: Turki so se s svojo prednjo stražo utaborili pri Katieu, ki leži na pol poti med El Aris in El Komtaro.

DOSEDANJI USPEHI TURŠKE ARMADE.

Budimpešta, 15. decembra. Posebni poročevalec »Az Estov« poroča iz Carigrada: Neka visoka oseba mi je dala sledeča pojasnila: Pogledati se mora le zemljevid, da se razvidi, s kakšnimi težavami je zvezano, če se odpeljejo čete na dve tako oddaljeni bojišči. Po Črnem morju se brez obrambe vojnega brodovja ne morejo prevažati vojaki. Železnica je zgrajena šele do Angore. Od tam morajo čete korakati čez Sivas in Eršinžan do Erzeruma, približno 900 km daleč, za kar potrebujejo 30 do 40 dni. V Siriji je sličen položaj. Čete morajo korakati peš čez puščavo v Bagdad. Od obrežnega mesta El Aris do Sueškega prekopa morajo Turki prekorati najmanj 250 km dolgo pot skozi puščavo. Kljub temu so že došli močni beduinski oddelki do Sueškega prekopa. Turki zbirajo svoje čete pri Damasku in ko jih zberejo, morejo šele pričeti prodirati proti Egiptu. Transportne težave seveda ovirajo operacije. Operacije morajo biti previdne. Prava vojska se še ni pričela niti na Kavkazu in tudi ne v Egiptu.

TURŠKO URADNO POROČILO.

Carigrad, 15. decembra. (Kor. urad.) Turški glavni stan poroča z dne 14. t. m.: Na meji vilajeta Van se nadaljujejo spopadi med ruskimi četami in turškimi oddelki, ki so na boljšem. Ruska konjenica je napadla pri Sarai ob perzijski meji turško konjenico, katere protinapad je bil uspešen. Rusi so bili vrženi nazaj in razkropljeni.

RUSI UJELI TURKE V BESARABIJI.

Petrograjska brzojavna agentura poroča 14. t. m.: Pri Burnasu izkrcani oddelki 23 Turkov s konji so 6 vrst od Karutnia v okraju Akermann ujeli, razorožili in odvedli v Tarutino.

ODKRITA ZAROTA PROTI ENVER PAŠI.

Dunaj. »Südslavische Korrespondenz« poroča iz Carigrada: Oblastem se je posrečilo aretirati nekoliko tujih agentov, ki so preobčleni agitirali med prebivalstvom proti turški vladi. Pred 14 dnevi je bilo aretiranih 6 hodž, ki so prišli iz Male Azije. Dokazalo se je, da so to agenti, podkupljeni od ruske vlade. Policija je prišla na sled zarotnikom, ki so pripravljali atentat na Enver pašo.

ANGLEŠKI VOHUN NA JAHTI EGIPTOVSKEGA PODKRALJA.

Budimpešta, 15. decembra. »Az Est« poroča iz Sofije, da v Peri policija vsak dan zapira vohunstva osumljene osebe, ki jih je vse polno. Policija je odkrila veliko tajnih brezžičnih postaj. Zadnje tako postajo so odkrili na jahti egiptovskega podkralja Mahruse. Zaprli so kapitana in prvega strojnika, oba Angleža, ki sta brezžičnim potom brzojavljala ruskemu brodovju, kje se nahajajo turške bojne ladje.

Turški državni zbor.

Včeraj je bil v Carigradu otvoren državni zbor s prestolnim govorom. Prestolni govor pravi: Turška vlada je bila trdno odločena za nevtralnost. Vsled napada ruskega brodovja v Črnem morju in sovražnosti Anglije in Francije se je čutil sultan primorane napovedati vojsko proti tem državam. Ker je pa potreba, da se razdirajoča politika teh treh držav s orožjem premagaja, dobila značaj verske dolžnosti, je proglasil sultan sveto vojsko

vseh mohamedancev proti tem državam in vsem tistim, ki jim pomagajo. Nadalje hvali govor hrabrost turške armade, red in vnemo pri mobilizaciji in se spominja zmaga Avstrije, Nemčije in Turčije. Odpravile so se kapitulacije in s tem je prišlo v Turčiji zopet ljudsko pravo do veljave. Zveze z nevtralnimi državami, zlasti z Bolgarijo, so odkritosrčne in prijateljske.

Turki bombardirali Sevastopolj.

Carigrad, 15. decembra. Turška križarica Midilli je bombardirala trdnjavo Sebastopolj.

Turška križarka zažgala Batum?

Turški glavni stan poroča 14. t. m.: Neka velika turška križarka je 10. t. m. obstreljevala in zažgala Batum. Ruske baterije so odgovarjale brez uspeha.

Nova vojska.

Draž, 15. decembra. Severnoalbanski rodovi so Srbiji napovedali vojsko (?).

Boji pri Wieliczki.

Krakov, 15. decembra. Nowa Reforma poroča: V zmagovitih bojih pri Wieliczki je bilo ujetih 5000 Rusov, med njimi 27 častnikov.

Program v Lvovu.

Dunaj, 14. decembra. V listu »Kurier Polski« poroča neka oseba, ki je pravkar došla iz Lvova na Dunaj, o ruskem početju v Lvovu: Nekega dne je na Krakovskem trgu hotel plačati nek kozak kruh. Pri tem mu je padla na tla denarnica. V trenutku jo je pobral nek lump in zbežal. Kozak je takoj streljal za njim in to je bilo znamenje za splošno streljanje. Vsi okoli kozaka stoječi vojaki so pričeli streljati, od vseh strani so pridrvele kozaške patrulje in streljale v okna na radovedne gledalce. Streljanje je trajalo od pol 2. popoldne do osmih zvečer. Mrtvih je bilo osem oseb, nad 40 pa težko ali lahko ranjenih.

Sodba laških generalov.

Milan, 15. decembra. General Gatti sodi, da bo odločitev evropske vojske padla na vzhodu, ne pa na Francoskem.

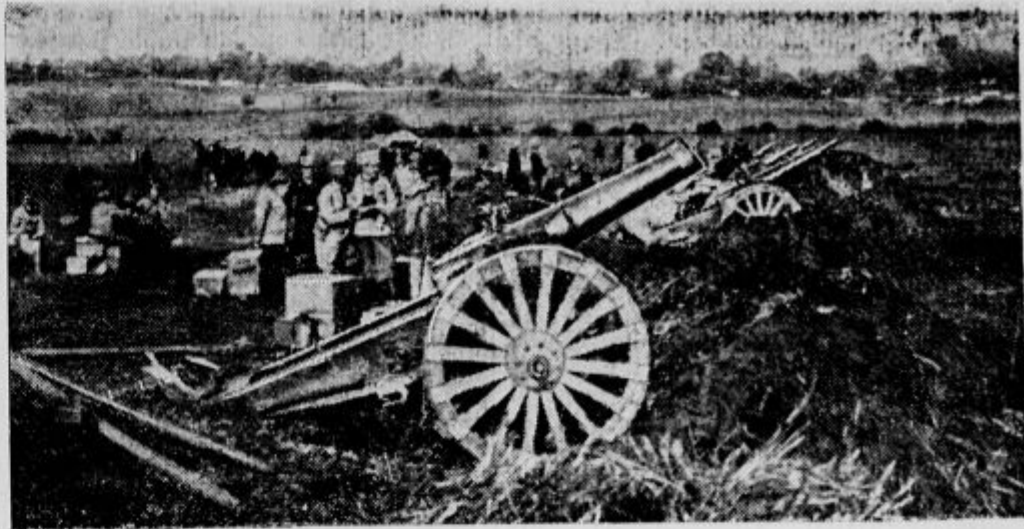
Angleži odkupili grške bojne ladje.

London, 15. decembra. Angleške banke so dale 40 milijonov kot prvi rok za odplačilo v angleških ladjedelnih izdelanih grških oklopnih.

Boji na zahodu.

Berolin, 14. decembra. (Kor. urad.) Poročilo Wolffovega urada: Veliki glavni stan, 14. decembra dopoldne. Slabejši francoski napadi proti delom naših postojank med reko Maas in Vogezi so bili iz lahke odbiti. V ostalem se z zahodnega bojišča nič bistvenega ne poroča.

Francosko uradno poročilo iz Pariza 12. decembra trdi: Severnovzhodno od Vaillyja je bila popolnoma uničena neka nemška baterija. V Deouxnonsu zahodno od Vignoulles le Attonchatel sta bili porušeni dve nemški bateriji; ena velikega kalibra in druga namenjena proti zrakoplovom. V isti okolici

Naši topovi, pripravljeni za boj v Galiciji.

so Francozi razstrelili neko utrjeno čuvajnico in porušili več jarkov. Vsa ta poročila so izmišljena.

Najvišje vodstvo armade.

Francosko uradno poročilo.

Genf, 14. decembra. Uradno francosko poročilo z dne 11. t. m. pravi: Sovražnik je včeraj zopet pokazal nekaj delavnosti na ozemlju pri Ypernu in je naše čete večkrat napadel. Trije napadi so se popolnoma izjalovili. Samo na eni točki se je posrečilo sovražniku, da je dosegel en naš prednji strelni jarek. Mi smo prodirali neprestano v smeri proti sovražnim četam. Na ozemlju Juvincourta in Arrasa so se vršili artiljerijski boji. V Argonih smo premaknili več strelnih jarkov naprej in odbili dva napada. Pri mestu Varennes smo utrdili pridobitev zadnjih dni. Nemška artiljerija je bila delavna, vendar nam ni zadala nobenih izgub. Prav tako smo napredovali tudi na višinah ob reki Maas in v gozdu Le Petre. Južno od Thana smo osvojili kolodvor Asbach. Na ostali črti v Vogezih so se vršili le artiljerijski boji.

Nemška defenziva ob Yseri.

Kristianija. »Aftenpost« poroča iz Pariza: Zadnje vesti iz Flandrije pravijo, da se sedaj Nemci nahajajo v defenzivi, da pa čakajo samo na primeren čas, da zopet prične z ofenzivo.

Uspešni nemški sunki proti Ypernu. — Položaj Francozov v Vogezih poslabšan.

Genf, 14. decembra. Nemški sunki, izvedeni dopoldne z jugovzhoda, popoldne tudi s severovzhoda, so popolnoma dosegli svoj namen. Po občutljivih porazih pri Apremontu in pri Flireyju Joffre zdaj v svojih poročilih rajši molči.

V Vogezih se je položaj Francozov poslabšal. Poincaré, ki je 13. t. m. obiskal Reims, si je dal pojasniti, kako da so razpostavljene francoske baterije; izjavil je, da pričakuje, da se katedrala ne bo več obstreljevala.

Angleško brodovje ni moglo obstreljevati Zeebrügge.

Iz Rotterdamu 14. t. m.: Angleško brodovje je večkrat poskušalo obstreljevati Zeebrügge. Nemci so pa na vsak poziv odgovorili iz topov, ki so tako daleč streljali, da so se morali Angleži umakniti.

Odpravljeni francoski napisi v strassburških cerkvah.

Strassburg, 15. decembra. Na ukaz guvernerja so morali iz vseh cerkva v obsegu trdnjave odstraniti francoske napise, če niso vklesani v kamen.

Interniran angleški zrakoplovec.

Amsterdam, 15. decembra. (Kor. ur.) »Handelsblad« poroča iz Terneuzen: V bližini zahodnozelandsko-flamske meje je pristal angleški zrakoplovec, ker se je poškodoval stroj. Zrakoplovca, ki je imel pri sebi še bombe, so internirali, zrakoplov pa zaplenili.

Burski general Beyers, ki je utonil.

PREPOVEDAN PREVOZ FRANCOŠKIH TOPOV SKOZI BOLGARIJO.

Ruska vlada je zahtevala od bolgarske vlade, naj dovoli prevoz 300 topov in 200 strojnih pušk, ki so bili pripeljani v Dedeagač od tvrde Schneider v Creuzotu. Bolgarska vlada je to zahtevo odklonila kljub vsem grožnjam Rusije, sklicevaje se na svojo

nevtralnost. Končno se je moralo orožje odposlati nazaj v Francijo, ker se zaradi leda ni moglo prepeljati v luko Arhangelsk.

Slike iz vojne.

Slovenski vojaki — strah Rusom.

Pogum slovenskih vojakov je postal pravcati — strah Rusom. Slovenski vojak piše z bojnega polja svojim staršem: Naznanjam Vam, da sem bil 5. t. m. na patrolji v hudi nevarnosti, a ljubi Bog me je obvaroval. Bilo nas je osem jezdeccev. Udrli smo na zelo močno rusko pehoto, katere se je vsa prestrašena razpršila, tako da smo nekaj Rusov ujeli. Kar naenkrat so pa prišli še drugi iz skrivališča — okrog 200 mož, ki so pričeli na daljavo 30 do 50 korakov močno na nas streljati. Streljali so pa jako slabo. Kroglice so sicer zelo zvižgale, a previsoko. V divjem galopu smo prodrli skozi njihovo sredo in gozd njihovih dolgih bajonetov. Tudi ruskih ujetnikov nismo izpustili, noben nam ni ušel. Pustili smo tamkaj le dva naša mrtva in dva konja. Rusi so imeli velike izgube. Meni so Rusi ranili konja na nogi, ena krogla me je le toliko ranila na roki, da se je pokazala kri. Tisti dan smo bili pohvaljeni od vseh predstojnikov. Sedaj z navdušenostjo sledimo sovražniku. Spremlja nas Bog in sveta njegova pravica!

Naši vrli fantje.

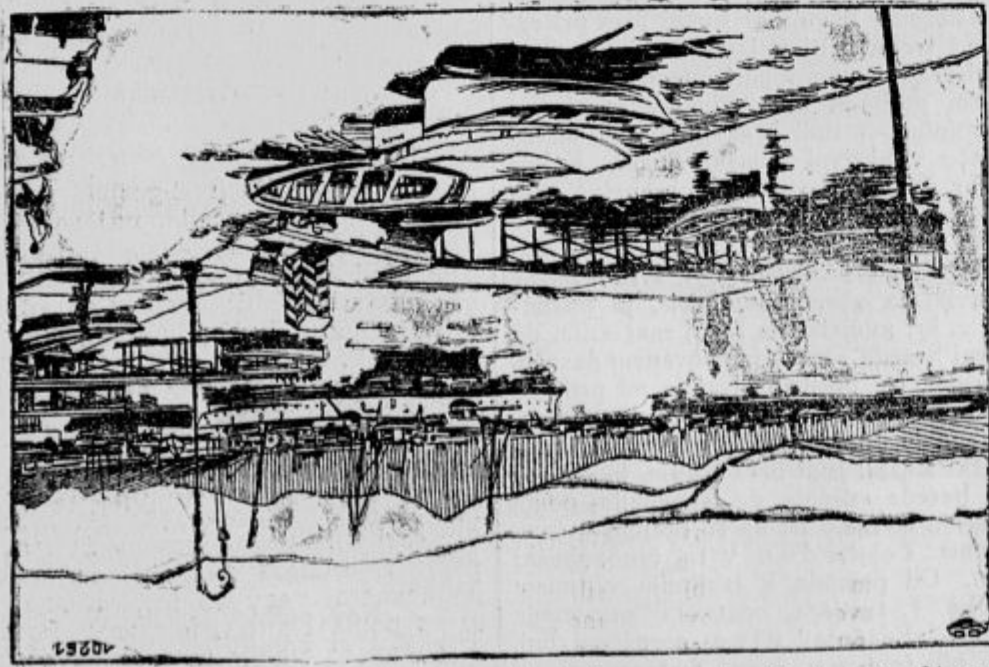
Iz Moravc nam poročajo: Ivan Groboljšek, korporal pri 17. pešpolku, bivši predsednik moravškega Orla, piše: Skoro pet mesecev sem zdrav preživel pri »stricu« Rusu. Kjer je bilo bolj nevarno, sem se prostovoljno javil. Na eni strani Marija, na drugi angel varih, pa haid med najgostejše kroglice. Dobil sem dve pohvali od višjega vojnega poveljstva, katere mi je izročil g. generalmajor, 25. novembra pa mi je med sviranjem godbe g. polkovnik pripel sebrno svetinjo za hrabrost.

Naši vojni psi na delu.

Nekdo, ki se je udeležil bojev na ruskem bojišču, pripoveduje: Našemu polku se je ponovno zgodilo, da je bil v ruskih vaseh, skozi katere je korakal, obstreljevan, ne da bi se bilo posrečilo najti storilce. To zagonetko smo končno rešili s pomočjo našega vojnega psa. Šli smo skozi neko vas, ne da bi nas bil kdo napadel. Komaj smo pa bili zunaj vasi, so že začele padati kroglice v naš hrbet. Takoj smo se vrnili v vas in natančno pretaknili vsa poslopja, a našli nismo ne vojakov, ne orožja, ne municije. Že smo hoteli kreniti dalje, ko jo naš pes nenadoma ubere za neko kokošjo. Splošno smo mislili, da si hoče preskrbeti dobro pečenko, in vojak, ki je vodil psa, mu je začel zvižgati in ga klicati. Toda drugače tako poslušna žival se sedaj niti zmenila ni in drvela naprej — in sicer na splošno začudenje tudi še potem, ko je kokoš krenila v drugo smer. Nenadoma je pes zginit — kakor bi ga bila požrla zemlja. Njegov voditelj je s samokresom v roki hitel na dotično mesto. Psa ni bilo nikjer videti, toda izpod zemlje so prodirali bolestni kriki. Prihiteli vojaki so našli naslednji prizor: V zakriti jami sredi polja je bilo osem ruskih vojakov. Enemu izmed njih se je bil naš pes tako zagrizel v trebuh, da mu je iztrgal drob. Ruse smo odvedli s sabo, nato pa s psom preiskali celo polje in našli vsega vkup še 150 ruskih vojakov, ki so bili skriti v jamah iz zasede na nas streljali. Odslej smo skrite strelce po vaseh hitro našli. Večkrat so bile med njimi tudi ženske in civilisti.

»Mrtvi« je pisal svoji ženi.

... »Ljuba žena, zlati moji otročički! Nikdar nisem mislil, da bom moral tako daleč od vas tožiti po domu. Ali božja volja je tako. Po vroči bitki dne 31. avgusta smo bili vrženi nazaj in zajeti. Bilo nas je več ujetih in odvedenih v Rusijo. Vozili smo se celih 18 dni. Kdaj da se bomo zopet videli, ne vem, gotovo pa ne prej, da bo konec vojske. Zdrav sem, hvala Bogu in materi božji. Najhujše mi dé, da o vas ničesar ne vem. Vsak dan molim za vas. Kar se tiče gospodarstva, vodi ga sama, kakor najbolje veš in znaš. Bog daj, da bi se vsi zdravi kaj kmalu zopet videli. Tež-

BATUM.
(S sliko.)

Turki so, kakor smo poročali, zasedli Kabo, ki leži 20 km vzhodno od Batuma. Mesto Batum je važno, utrjeno pristanišče

ob Črnem morju. Mesto veže 31 urna železniška zveza čez Tiflis s petrolejskim mestom Baku, od koder teče skozi cevi petrolej v Batum, kjer ga vkrcajo v ladje.

ko mi dé, ker nimam tukaj nobenega znanca. Pisal vam bom spet, kakor hitro bom mogel. Kako se mi sploh godi, vam bom povedal, ko bom prišel domov. Željno pričakujem pisma od vas. Še enkrat vse prav srčno pozdravljam. Bog z vami!»

Nadvojvodinja in poljska legionistka.

»Kuryer Wiedenski Polski« dne 2. decembra poroča: Naši članki o ranjeni poljski legionistki Stanisłavi Ordynski so vzbudili pozornost nadvojvodinje Marije Terezije, da se je začela zanimati za legionistko. Ko je zvedela, da leži v rezervni bolnišnici, kjer ni mogoče poskrbeti izredne postrežbe, je mlado junakinjo izpred Ivangoroda osebno obiskala ter jo v svojem avtomobilu osebno prepeljala v drugo bolnišnico, kjer je dala zanjo pripraviti posebno sobo; priporočila jo je posebni pozornosti zdravnikov in strežnic.

Maščevanje angleške sufragetke.

Znana angleška sufragetka Pankhurst, ki je bila v borbi za žensko volilno pravico že velikokrat zaprta, se sedaj na nenavaden način maščuje nad svojimi moškimi nasprotniki. Hodi iz mesta v mesto in poziva moške, naj gredo na vojsko. V ta namen ima cele govore, ki so zelo zanimivi in vsebujejo duhovito maščevanje. Pankhurst pravi: Angleške žene so vedno pokazale svojo požrtvovalnost napram domovini in v borbi za ženske pravice tudi svojo neustrašenost. Može ste se odločili, da vsako mednarodno vprašanje rešujete z orožjem. Ker ste se za to odločili, je tudi vaša dolžnost, da primete za orožje.

V bolnišnici.

V neki bolnišnici blizu južnega bojišča je nekaj bolnikov, o katerih pravijo zdravniki, da so »interesantni slučaji«.

Tu je neki častnik, ki ga je šrapnel lahko ranil, obenem pa je postal slep za barve. Nekemu srbskemu topničarju je šla letalska pišca nad desno ključnico v telo in prodrla dol do stegna. Neki češki pionir si je tako pretresel živce, da je onemel; sedaj govori le nekaj mažarskih besedi, ki jih sliši v bolnišnici. Nekega drugega so prinesli težko ranjenega in oglušlega z bojnega polja; sčasoma je okreval in tudi sluh se mu je povrnil. Mož je postal vesel. Tedaj pa se je domislil svojih doživljajev na bojišču — granata mu je pred očmi ubila brata — in omračil se mu je um. V sosedni postelji leži bosenski mohamedanec, že postaren mož, ki se je prostovoljno javil v vojno in se hrabro boril. V boju je bil ranjen in izgubil obočesa. Ravno ta mož vzbuja med damami, ki obiskujejo ranjence, največje sočutje. Neka mlada hrvatska baronica je moža odgovorila v njegovem, to je hrvaškem jeziku in ga vprašala: »Povej mi, kaj bi rad? Ali hočeš slaščice? Ali obleke? Ali denarja?« Mohamedanec pa ji odgovori s tihim smehljajem: »Gospa, po glasu spoznam, da si mlada. Gotovo si tudi lepa. Pojdi domov k tvojemu možu in veseli se nad njim! Meni, mlada gospa, ti ni treba ničesar podariti. Vedi, da imam velika polja in cele črede krav in ovac. Imam vrtove, dvorce in pristave. Vse imam, vse — samo oči ne.«

Mlada junakinja iz Rawaruske.

Dvanajstletna Roza Zennoch iz Rawaruske, ki se zdravi na kliniki Hohenegg na Dunaju, polagoma okreva. Deklica že vstaja in je začasno dobila leseno nogo. Umetno nogo, ki se ji napravi na cesarjeve stroške, dobi potem, ko bo rana popolnoma zaceljena. Deklica se z materino pomočjo že lahko izprehaja po bolniški dvorani in vrtu. Zadnje dni je vsak dan obiskuje kipar Jožef Kassin, ki bo izklesal njen kip. Mlada Poljakinja dobiva mnogo daril, zlasti sv. Miklavž se je je obilno spomnil.

Pomorska bitka na Vzhodnem morju.

Berolinska »Morgenpost« poroča, da so čuli kratko a silovito kanonado; iz tega sklepajo, da se je najbrže bila pomorska bitka pri Rigi ali pa pri Windau.

Anglija in Belgija.

Berolin, 14. decembra. (Kor. urad.) »Norddeutsche Allg. Zeitung« piše o angleški igri z nevtralnostjo Belgije: V Bruslju so prijeli angleškega legacijskega tajnika Grant Watson, ki je ostal v poslantskem poslopiju, ko se je poslaništvo preselilo v Antwerpen in pozneje v Havre. Tajnika so nedavno zasačili, ko je poskušal uničiti spise, ki jih je vzel neopaženo sboj, ko so ga prijeli. Ko so spise pregledali, so našli, da gre za spise tajne vsebine o belgijski mobilizaciji in o brambi Antwerpna. Spisi so iz leta 1913. in 1914. Med njimi se nahajajo okrožnice višjih belgijskih poveljstev s podpismi belgijskega vojnega ministra in belgijskega generalnega štaba in zapisnik komisije za preskrbovanje Antwerpna z dne 27. majnika 1913. Zelo zanimiva je opazka, ki pravi, da je

odredila Francija že 27. julija svoje prve mobilizacijske odredbe in da je o tem takoj belgijska vlada obvestila angleško poslaništvo.

Razna poročila.

KONFERENCA TISZE Z GROFOM STURGHOM.

Dunaj, 14. decembra. (Kor. ur.) Grof Tisza je danes dolgo časa konferiral z grofom Sturghom. Zvečer se je vrnil v Budimpešto.

BELGIJSKA LADJA V LAŠKI LUKI.

Iz Genove poročajo, da je priplula v Savono, luko na laški rivieri, neka belgijska oklopna ladja, katero so mornarji z drugih ladij in laški delavci z živahnimi hura-klici pozdravili. Belgija ima danes samo dve šolski vojni ladiji, na katerih se mornarji urijo. Najbrže je bila ena teh v Savoni.

PORTUGALSKA NE MISLI ŠE NA VOJSKO.

Z diplomatske strani poročajo preko Dunaja: Zdaj še ni misliti, da bi Portugalska posegla vmes aktivno v vojsko; najprej mora še potlačiti domače nemire. Prebivalstvo noče o vojski ničesar slišati.

VOJNI UJETNIKI ZAPOSLENI V RUDNIKI.

Berlin, 15. decembra. Lastniki srednjemških premogokopov rjavega premoga se pogajajo z državno vlado, da bi jim prepustila vojne ujetnike za delo v premogokopih. Večje število ujetnikov je nakazanih riebieckškim rudnikom. Delajo pod strogim nadzorstvom večinoma samo podnevi.

CAILLAUX OBISKAL BRAZILSKEGA PREDSEDNIKA.

Brazilski predsednik Venceslav Braz je sprejel v avdienci bivšega francoskega finančnega ministra Caillaux v avdienci.

DEŽELNOSODNI SVETNIK OBTOŽEN GOLJUFJE.

Praga, 15. decembra. Češki listi poročajo: Državno pravdnništvo v Budjejevicah je dvignilo obtožbo proti deželnosodnemu svetniku dr. Leopoldu Weisu radi hudodelstva goljufije. Obtoženec je že dolgo časa suspendiran in se nahaja v kazenski preiskavi.

ZREBANJE RAZREDNE LOTERIJE.

Dunaj, 14. decembra. (Kor. ur.) Prvo zrebanje III. razreda razredne loterije se vrši 21. in 22. t. m.

UMOR NA DUNAJU.

Dunaj, 14. decembra. (Kor. urad.) 13-letno delavčev hčerko Frideriko Kalupka so našli umorjeno v njenem stanovanju. Zaprl so njenega strica, ker je rajnici hotel iztrgati dve kroni; dolže ga umora.

Dnevne novice.

na klosterneuburskem nižjeavstrijskem deželnem zavodu si je pridobil posebno zaupanje takratnega klosterneuburskega opata, sedanjega kardinala nadškofa dr. Pifflla. Njegova sijajna govorniška zmožnost in njegov ljubezniv takt mu je pridobil spoštovanje v vseh krogih. Delavnost in izredna izobrazba sta mu pridobila tudi spoštovanje vseh, s katerimi ni bil v stiku. Ko se je poslovil od zavoda v Klosterneuburgu, je slovo vzbudilo splošno obžalovanje. Dr. Hefter je zdaj rektor v dr. Hyrtovi sirotišnici v Mödlingu. Krškega knezoškofa imenujeta menjaje se cesar in solnograški nadškof.

+ **Umrli** je danes v bolnišnici-usmiljenih bratov v Kandiji č. g. Janko Zakrajšek, župnik v Vavtvasi. Rojen je bil dne 13. oktobra 1866, v mašnika posvečen dne 19. julija 1890. Služil je kot kaplan v Metliki, v Šmarji in Slednjič od leta 1897. nadalje kot župnik v Vavtvasi. Pogreb bo v četrtek dopoldne. — Dne 13. t. mes. pa je umrl v Metliki ondodni kaplan č. g. Franc Rakovec. Rojen je bil dne 25. marca 1876 v Naklem. Duhovniško posvečenje pa je prejel dne 14. julija 1901 in je služil kot kaplan na Raki, v Škocijanu, na Blokah, v Semiču in slednjič v Metliki. Čč. gg. duhovni sobratje se naj ju spominjajo v molitvi!

+ **Župnija Koč. Planina** (Stockendorf) je podeljena ondodnemu župnemu upravitelju č. g. Janezu Jaklitsch, ki je bil umeščen na to župnijo dne 10. t. m.

+ **Deželnemu odboru** je došel naslednji dopis: Štacijsko poveljstvo v Ljubljani se usoja v imenu vseh vojaških oseb izreči visokemu deželnemu odboru prisrčno zahvalo za odmeno in pregledljivo priredbo posebnega grobišča našim padlim junakom ter za prečastljivo svečanost vseh vernih duš dan. O tem domoljubnem činu se je sporočilo c. in kr. vojaškemu poveljstvu v Gradcu.

— **Ravnateljstvo državnih železnic** v Lvovu je premeščeno iz Tešina v Brno.

— **Naš rojak Srečko Kumar** v Lipskem. Iz vpsanih nam programov in kritik posnemamo, da je imel naš rojak Srečko Kumar, učenec profesorja Josipa Pembaura, sedaj nameščen pri »Dr. Seibels Musikunterricht« v Lipskem kot učitelj klavirja, pri prvem javnem nastopu zelo lep uspeh, zaigraši Bachov Preludij in fugo Es, Bachov Capriccio in Chopinovo Etudo cis. Dnevniška kritika poudarja, da je bilo izvajanje »na stopnji visoke umetniške popolnosti«. Mlademu rojaku želimo v tujini obilo uspehov. V domovini za nadarjenega Slovenca tako ni prostora.

— **Izbiranje črni vojski podvrženih oseb, rojenih v letih 1878 do vtevi 1890.** Glasom številke 1. tretjega odstavka meseca oktobra 1914 izdanega in v vseh občinah nabitega pozivnega razglaš »E«, tičočega se izbiranja črni vojski podvrženih v letih 1878 do vtevi 1890 rojenih oseb, ki se dosedaj k vojaški službi niso pritegnile, ni treba priti k izbiranju takim črni vojski podvrženim v gori imenovanih letih rojenim oseb, ki služijo že sedaj kot črnovojniki — tudi brez orožja — ali so drugače v aktivni vojaški službi. Kakor je c. kr. ministrstvo za domobranstvo zvedelo, so se pojavile sumnje o tolmačenju pasusa »ki že sedaj služijo kot črnovojniki, tudi brez orožja«. V svrhu, da se odpravijo ta nespornost, je imenovano c. kr. ministrstvo sedaj razglasilo, da pomeni beseda »že« v imenovanem pasusu, da pridejo za dotično izvzetje od prihoda k izbiranju le oni vpoštev, ki so na dan, katerega je pozivni razglas izdan, v črnovojniški službi, tudi brez orožja, in da pomeni beseda »sedaj«, da je nadaljni pogoj za gornje izvzetje ta, da so dotični v času izbiranja še vedno v tej črnovojniški službi. Od prihoda k izbiranju v smislu številke 1. tretjega odstavka pozivnega razglaš »E« tedaj niso oproščeni oni, ki so bili šele po dnevu, katerega je bil pozivni razglas izdan, pritegnjeni k službi brez orožja v črni vojski, bodisi uradoma, bodisi vsled prostovoljne zglastitve in ravnotako morajo k izbiranju priti oni, ki so bili po navedenem dnevu iz

tega črnovojniškega službenega razmerja izpuščeni.

Slike »Ilustriranega Glasnika« št. 161 Poraz ruske čete pred Primišlom. — Prenos ranjencev dne 11. novembra 1914 na ljubljanskem kolodvoru. — Sprejem 315 ranjencev na ljubljanskem kolodvoru dne 11. novembra 1914. — Skrb za ranjence. — Kako stanuje štab na bojišču. — Model topniškega stolpa na moderni utrdbi. — Francoski boji z Nemci v bližini Argonskega gozda. — Obstreljevanje Belgrada pred padcem. — Ponikve. — Kal. — Razorožena srbska četa. — Vič pri Ljubljani. — Župnik Anton Mrkun. — Josip Milovčić. — Jakob Goričan. — Poročnik Babič. — Kadet Anton Resman. — Ferdinand Sušnik. — Porušena srbska cerkev. — Karol Vrhovec. — Ljubljana. — Janez Grešak. — Srbski poveljnik se snide s četkomitašev. — Šrapnel v prerez. — Avstrijske težke havbice v varnem kritju. — Zima v Kavkazu. — Turški vojaki v zakopih. — Po bitki pred utrdami Primišla.

— **Prepoved plačil Rusiji.** Uradna »Wiener Zeitung« objavlja odredbo skupnega ministrstva z dne 14. decembra, ki prepoveduje plačila v Rusijo.

— **Poljska drama na Dunaju.** »Slovenec« je že poročal po »W. Kuryerju Polskem«, da je g. Czaplinskega hotela začeti s poljskimi predstavami na dunajskem »Bürgertheatru«. Ko je omenjeni list prinesel to vest, se je pa zvedelo, da je istočasno delal že tudi g. Heller na to, da bi začel s poljskimi predstavami v »Neue Wiener Bühne«. Ko je g. Czaplinska to zvedela, ni hotela dalje delati na svojo roko, ker bi tudi dve poljski gledališči na Dunaju ne imeli pomena, ponudila je složno svojo pomoč g. Hellerju in stopila v vrsto njegovih igralcev. V petek, 11. t. m., je bila prva predstava. Sezono je otvorila Fredrova komedija: »Dame in huzarji«. Domača poljska umetnina. Gledališče je bilo skoro polno, zlasti v prvih vrstah ni bilo skoro videti praznega sedeža. Publika se je dobro zabavala. Nasmejala in napolskala se je. Ne samo na koncu dejanja ni hotelo biti ploskanja konec, ampak tudi pri vsakem boljšem vtipu z besedo ali kretnjo sredi stavka je glasen smeh in ploskanje motilo ponovno uho. No, pa pri komediji se to že odpusti, zlasti ko ta slovanska čustva še v gledališču pri vsaki mali stvari tako vzkipe. O pomenu poljskega gledališča piše »W. Kuryer Polski«: »... po stoterih potih prihaja narodno zastrupljanje. Pomisliti je treba, da ti tujci, med katerimi zdaj prebivamo, stoje po kulturni civilizaciji višje od nas, da je ta višje naš najgroznejši neprijatelj, da more ne samo eno slabo, bedno poljsko dušo oslepiti in spraviti s ceste, da morda tudi — za večno.« Ne, stokrat ne! Poljsko gledališče na Dunaju nima namena, da bi v sedanjih resnih časih zabavalo domače ljudstvo v tujini, temveč ga vodilo in čuvalo. Tako omenjeni list. — Prihodnji teden pride na vrsto Wyspianskega »Wesele«.

— **Obsojen odvetnik.** Dunajski odvetnik dr. Robert Glauber je bil radi poverebe obsojen na 2 in pol leta težke ječe.

— **Poljsko gledališče v Mor. Ostrovi.** »Wiedenski Kuryer Polski« poroča, da so tudi v Moravski Ostrovi galiski izseljenci ustanovili amatersko gledališče. Igrali so Fredrovo šaloigro »Dame in huzarji«.

— **Poljski umetniki v Pragi.** Ravnatelj poljskega gledališča v Poznanju nastopi kot gost v praškem narodnem gledališču, kjer sta že tudi operna pevka Ada Nekar in Roman Żelazowski, slaven igralec mestnega gledališča v Lvovu.

— **Conrad, Kusmanek in Dankl L. 1890. v Novem Mestu.** Novomeška meščanska straža ima od leta 1865. sem spominsko knjigo. Ob potovanju generalnega štaba l. 1890. pod vodstvom načelnika generalnega štaba, barona Becka so počivali gospodje 12. junija v

Novem Mestu. Vseh 32 gospodov je meščanska straža prosila, naj se vpišejo v spominsko knjigo, kar se je tudi zgodilo. Med drugimi so se podpisali in sicer na isti strani: Franc Conrad, major. Hermann Kusmanek, stotnik. Viktor Dankl, stotnik.

— **Zopet ujeta dva pobegla častnika.** Iz tabora ruskih ujetnikov v Waidhofnu sta pobegnila ruska častnika: ritmijster Anatol Igoltinski in rezervni častnik Konrad Winkler. Iz Inomosta se poroča, da so ju tam prijeli, ko sta izstopila iz solnograškega brzovlaka.

— **Nov poljski časnik.** V Tešinu je izšel 9. t. m. poljski list »Wiadomosci Polskie« z bogato vsebino, med drugim so tudi članki »Poljska in Rusija« in »Pravoslavje v Galiciji«. List bo izhajal dvakrat na teden.

— **Imenovanje potrjenih črnovojnikov za častnike.** O priliki prebiranja črno-

vojnikov so bili potrjeni tudi nekateri bivši gazisti, praporščaki in kadetje. Vojno ministristvo je odredilo, da se takim črnovojnikom podeli šarža črnovojnih gazistov, če za to prosijo potom politične oblasti pri domobranskem poveljstvu. Pojasnila, kako je opremiti prošnje, dajejo politične oblasti. Bivši podčastniki dobe prejšnjo šaržo, če pri prezentiranju dokažejo, da so imeli šaržo.

— Na bojišču je bil ranjen dne 6. decembra urednik laškega kršćanskosocialnega dnevnika v Gorici »L'Eco de Littoral« g. Artur Stefani. Granata ga je ranila na desni nogi.

— Umrl je v Gorici profesor italijanske gimnazije Artur Naglig. Bil je obenem tudi zadnji čas glavni urednik »L'Eca«. Pokopali so ga v petek popoldne. Pogreb se je udeležil deželni glavar dr. Faidutti, poslanec Ussai, vladni svetnik Livezić, vitez Jacobi in dr.

— Srebrna hrabrostna svetinja drugega razreda je podeljena naredniku Alojziju Berlic, četovodjema Antonu Andexer in Karlu Radoj, desetniku Ivanu Lackner, pionirjem Martinu Gornik, Frideriku Koller, Sebastijanu Kristoviču, Alfonzu Legišha in Tomažu Raspotniku; vsi služijo pri 3. pionirskem bataljonu, 2. stotnija.

— Podružnica »Rdečega križa«, Jesenice je zbrala skupaj 5799 K 80 vin. od tega 5676 K 10 vin. v gotovini, 123 K 70 vin. v blagu. Zbirališču Ljubljana je poslala podružnica dne 30. novembra 420 zavojev po 3 K vrednosti kot božična darila za vojake na bojnem polju. V ta namen je bilo nabranih 666 K v gotovini, ostalo pa je darovala podružnica in zbirališče Koroška Bela po raznih tvrdkah in privatnih osebah, ki so darovale v blagu.

— Umrl je v Rimu znani skladatelj Giovanni Scambati.

— Vrla družina. Gospod Josip Košir, posestnik na Križu, ki je vodja Rašičeve tovarne v Kamniku in član ondotnega občinskega sveta, dasi sam še v najboljših letih ima štiri sinove v vojni službi in sicer služi: Josip kot enoletni prostovoljec, Ivan je pri saperjih, Alojzij pri 17. pešpolku in France pa pri težkih havbicah.

— Poštne prosto razpošiljanje časopisov in drugih darov bolnišnicam ranjenec. V notranjem avstrijskem poštnem obratu (torej ne med Avstrijo in Ogrsko) se lahko od zdaj naprej pošiljajo dnevniki, časopisi in druge tiskovine (knjige) vsem bolnišnicam, v katerih se nahajajo ranjeni ali bolni vojaki, poštne prosto pod pogojem, da se pristavi v naslovu pri označenju bolnišnice: »Zbirališče Rdečega križa« in pripomba: »Vojaška podpora zadeva«. Upajo, da se bo občinstvo te ugodnosti zelo posluževalo. Splošno se poroča, da ranjenici in bolniki, osobito rekonvalescenti hlepe po čitju. V prvi vrsti prosijo za časopise v različnih jezikih; dobro služijo tudi ilustrirane knjige in časopisi. Naj se ne pozabijo male bolnišnice, ki so raztresene po celi Avstriji.

— V Št. Petru na Krasu je damski komite z izredno pridnostjo nabral precejšno vsoto za nakup volne in drugega blaga za napravo tople obleke našim vojakom. Dela (nad 400 različnih predmetov) so izvršile nekatere šempeterške dame, dekleta in učenke ljudske šole. Dne 2. decembra so se vsi predmeti razstavili v dvorani hranilnice in posojilnice. Razstavo je jako lično uredil tukajšnji tovarnar gospod Franc Križaj. Razstavo si je po ces. sv. maši ogledalo mnogo odličnega občinstva, ki je bilo polno priznanja. Med obiskovalci je bila tudi velerodna gospa grofica Hohenwart, ki je naklonila za ranjenec, ki se vozijo skozi Št. Peter lep primeren dar. Naslednji dan se je obleka odposlala na pristojno mesto. Da se je plemeniti namen glede nabave tople obleke dosegel, gre v prvi vrsti zahvala gospej Križajevi, ki je vodila vsa dela v zvezi z gospem Premrov, Sever in Paulič. Vsem, ki so kaj pripomogli v ta namen, Bog plačaj!

— Od »mrtvih« vstala. Preteklo je štiri mesece, da ni Andrej Lampret, doma pri D. M. v Polju, odšel na severno bojišče, dal od sebe nobenega glasu. Skrbna mamica, sestra Francka in brat Filip so že obupavali in mislili zmeraj bolj, da se ne bodo z Andrejem nikoli več videli na tem svetu. Polzvedovali so pri ranjencih, povpraševali po vojašnicah po Andreju, pa vse je bilo brez uspeha. Pisma, ki so ga tako željno pričakovali da za dnem, tudi ni bilo od nobene strani. In mislili so že za njegovo dušo. Ali dne 9. t. m. na dan po Marijinem prazniku je prišlo za Lampretove nepopisno srečno pismo. Pisal ga je sam Andrej tam iz daljne Sibirije iz mesta Kurgana, ki leži ob sibirski železnici v tobolski guberniji. Pisal je, da je še živ. Pismo so brali in zopet brali, in solze veselja so jim stale v oči. Lampretovi prej toli potrdi in žalostni, so zdaj tako veseli, da bi kar vriskali. O kakšna skrb in žalost se jim

je pa tudi odvalila od srca! — Jožef Jenko, doma iz Cerkelj na Gorenjskem, rezervnik pri domobrancih, je prišel dne 16. oktobra v rusko ujetništvo. Osemnajst dni se je neprenehoma vozil pa še peš je moral hoditi, tako da je minulo ravno mesec dni, preden je dospel z drugimi ujetniki vred na določen kraj v mesto Tjumen, ki leži v guberniji Tobolsk v Sibiriji severno od mesta Kurgana, kjer se nahaja več ujetnikov Slovencev. Dne 17. decembra so dobili njegovi ljudje pismo, v katerem jim je naznanil, da je še med živimi. Ves čas, kar je stopil na bojno polje, ni dal glasu od sebe. Kako žalostni so bili doma, kako potrti, obupani. Ali prišlo je preveselo pismo, da je Jože še živ in odslej kraljuje pri Jenkovih v Cerklih spet sreča in veselje.

— Umrl je v Zadru Lovro Benevenia, profesor v pokoj.

— Blaznik ubil dva otroka. Neki Jožef Weiss v Lipnici je 4. t. m. nenadoma zblaznel in s kamnom ubil polletnega otroka svojega brata in šolarja Štefana Scherrer. Zjutraj je blaznik zlezal v zvonik in zvonil.

— Zopet eden. Iz ruskega ujetništva se je oglašil pred kakimi štirinajstimi dnevi Ignacij Podobnik iz Sp. Kanomlje št. 34. Cela dva mesca ni bilo nobenega glasu od njega. Sedaj pa piše svoji ženi sledeče: »Draga Micil! Ti naznanim, da sem zdrav kakor sem bil prej. Bil sem ranjen, pa sem že ozdravel. Nahajam se v Rusiji. Na veselo svidenje po vojni. Pozdravim vse skupaj. Z Bogom! Moj naslov je: I. P., Gorod Ribinski št. 21, Rusija.

— Nepošten dacar. Dacar v Laškem, Vinko Pliberšek je poneveril svjemu gospodarju, najemniku užitni- Ivanu Ježovniku na sprejetem užitninskem davku 1257 K 67 vin. in 124 K občinskih doklad. Pliberšek je bil v Celju obsojen na 5 mesečno težko ječo.

— Električni tok je ubil 61 letnega dninarja Mihaela Čokana, ko je šel ponoči iz Čreslove v Celje. V temi je z glavo zadel ob električno žico in se je mrtev zgrudil.

Ljubljanske novice.

Iz Slovenski junak odlikovan. Po-ročnik Anton Čizman pri domobr. polku št. 27 se nahaja že od pričetka na severnem bojišču in se je zelo hrabro udeleževal vseh posamnih bojev. Zdj je poveljnik stotnije in je bil tudi odlikovan s srebrno kolajno I. razreda za hrabrost. Odlikovanec je rojen Ljubljančan v trnovski fari in član akademičnega društva »Zarja« v Gradcu. Najiskrenejše častitamo svjemu rojaku.

Iz Dohod novih 511 ranjencev in bolnih vojakov v Ljubljano. Danes ponoči se je pripeljalo v Ljubljano zopet 511 ranjencev, večinoma Mažarov, Slovakov in Nemcev. 170 so jih odpeljali v garnizijsko bolnico, 123 v infanterijsko vojašnico, 148 v licej in 70 v obrtno šolo. Mnogo vojakov ima ozeblino. Ranjenci in bolniki so se pripeljali z dolgim posebnim vlakom. En del vlaka je ostal tu drugi del vlaka se je pa odpeljal v Trst. Jutri se pripelje 40 težko in 90 lahko ranjenih, ki se odpeljejo skoraj gotovo v Št. Vid, kjer so knezoškofijski zavodi prirejeni za bolnico. Danes ponoči sta na kolodvoru pozdravila ranjenca štacijski poveljnik g. Moric Molisch in neki g. polkovni zdravnik.

Iz Podaljšanje policijske ure. Deželna vlada je naznanila trgovski in obrtni zbornici, da smejo biti gostilne odprte do 11. ure in kavarne do 1. ure ponoči.

Iz Ljubljana je vsled deževja tako narasla, da je jela danes zjutraj pri izlivu Gradašice teči čez zatvornice.

Iz Štirje bratje v vojski. Od družine Beguš so štirje bratje v vojski: Janez Beguš, ki služi pri telefonskem oddelku na južnem bojišču, Andrej Beguš pri domobranskem polku šte. 4 na severnem bojišču, Štefan Beguš pri 17. pešpolku in Franc Beguš pri topničarjih.

Iz Poziv častnikom. Vsi častniki in častniški aspiranti (vojaški uradniki in uradniški aspiranti), ki so se ranjeni ali bolni vrnili z bojišča in se nahajajo v garnizijskih ali rezervnih bolnicah, v zavodih prostovoljne sanitetne službe, v civilnih bolnicah ali v domači oskrbi ali sicer na dopustu, oziroma kot lahko ranjeni in rekonvalescenti pri nadomestnih skupinah

ali sploh sicer kje v službi in katerih stanje le količjak dovoljuje, se morajo v času od 16. do 18. decembra 1914 med 9. uro dopoldne in 2. uro popoldne osebno zglašiti pri štacijskem poveljstvu svojega bivališča, oziroma pri najbližjem štacijskem poveljstvu. Gazisti (aspiranti), ki jim je nemogoče osebno priti k štacijskemu poveljstvu, se morajo pisмено ali pa po kaki drugi osebi zglašiti pri štacijskem poveljstvu in poslati vojaškozdravniško spricevalo. Dopustnice je treba prineseti s seboj.

Iz Med osobjem c. kr. obratnega urada in osobjem kurilnice c. kr. državne železnice v Ljubljani se je po iniciativi postajnega načelnika g. nadzornika Vikt. Hrašovca nabrala izdatna vsota 528 K 40 v, katere polovica se je oddala »Rdečemu križu« in druga polovica za družine v vojno odšlih vojakov. Družine istega osobja so napravile 68 kosov zimskih jopic za vojake. Za božičnico v vojni se je pri postajnem osobju nadalje zbralo 203 krone. Osobje c. kr. državnih železnic v Ljubljani se je tudi zavezalo za časa vojne prispevati mesečno 144 kron skladu za vojno skrb.

Iz Umrl so v Ljubljani: Eleonora Svoboda, soproga vpokojenega finančnega svetnika, 71 let. — Nikolaj Kerže, sin ključavničarskega pomočnika, 4 dni. — Frančiška Mirt, hči kovaškega pomočnika, 12 let. — Bogomir Pogačnik, sin čevljarskega pomočnika, 3 leta. — Primož Ušeničnik, bivši knjigovodja, 40 let. — Miketa Vitvicky, vojaški voznik, 18 let.

Iz Umrla je v Ljubljani gđca. Pavla Ženko.

Iz Pri maksimalni ceni za žito in moko je v soboto tiskarski škrat pri odstavku »pšenična moka za kuho« znižal ceno na 35 K 35 vin. V resnici se ima glasiti 65 K 35 vin.

Sprejme se tako pekovski vajenec

poštenih starišev. Prednost ima, kdor se že pekarje uči in bi moral vsled sedanjih izrednih razmer izstopiti. Kje, pove upravništvo »Slovenca« pod št. 3370.

Vratne bolezni,

kašelj, hripavost, katare, ozdravijo hitro in temeljito, premovane pastile lekarnarja Prendinl-ja
Zaloga v Ljubljani v Sušnikovi lekarni
»pri zlatem jelenu« na Marijinem trgu.

Med

garantiran čist naravni čebelni med

5 kg škatlja 9 K 3 kg škatlja 5-40 K

pošilja 3368

M. Ambrožič, Mojstrana, Gorenjsko

Globoko potrta naznanjava vsem sorodnikom, prijateljem in znanec žalostno vest, da je veleč. gospod

Franc Rakovec,

kaplan v Metliki,

star 38 let, previden s sv. zakramenti, po kratki, a hudi bolezni dne 14. decembra ob 8. uri dopoldne mirno v Gospopu zaspal.

Pogreb bo v sredo 16. decembra ob 10. uri dopoldne iz prošnje. Blagega gospoda priporočava v pobožno molitev.

METLIKA, dne 14. decembra 1914.

Franjo Dovgan,
prošt

Peter Natlačen,
kaplan

3373

(Mesto vsakega posebnega obvestila.)

Potrtem srcem naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znanec žalostno vest, da je naša nad vse ljubljena, dobra hčerka, sestra, sestrična, gospodična

Pavla Ženko

včeraj ob 6. uri zvečer po dolgi mučni bolezni, previdna s sv. zakramenti za umirajoče mirno preminula.

Pogreb nepozabne rajnice bo v sredo dne 16. t. m. ob 3. uri popoldne iz hiše žalosti, Hilšerjeva ulica št. 7, na pokopališče k Sv. Križu.

Sv. maša zadušnica se bo darovala dne 17. t. m. ob 8. uri zjutraj v župni cerkvi Marijinega oznanjenja.

V LJUBLJANI, dne 15. decembra 1914.

Ivan Ženko, oče. — Ana Ženko roj. Podboršek, mati. — Ljilja Ženko, nadporočnik, Janko Ženko, tehnik, sedaj enoletnik, brata.

Mestni pogrebni zavod v Ljubljani.

Potrta globoka žalosti, naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znanec žalostno vest, da je naš iskrenoljubljeni, nepozabni soprog, oče in brat, gospod

Ivan Moran

sluga »C. kr. priv. kreditnega zavoda za trgovino in obrt« in korporal 27. črnovojniškega polka,

na južnem bojišču v 42. letu, padel junaške smrti in bil istega dne pokopan v Ham Semec (via Roga Sica-Višegrad) v Bosni.

Bodi mu lahka tuja zemlja!

Sveta maša za dušo rajnega se bode brala v cerkvi Marijinega oznanjenja 21 t. m. ob pol 6 uri.

Ljubljana, dne 15. decembra 1914.

Marija Moran, soproga. — Rudolf, Marija, Jozefa, Justina, otroci. Alojzij, brat. — Helena, Marija omož. Vadjav, sestra.

Naši havbičarji.

Vipava, 13. decembra.

G. Rudolf Assmann, podpolkovnik in komandant vipavske garnizije je bil vsled pogumnega obnašanja pred sovražnikom na galiskem bojišču odlikovan z vojaškim zaslužnim križcem z vojno dekoracijo. Gospod polkovnik je v Vipavi zelo priljubljen, zato je vest o odlikovanju vse Vipavce močno razveselila. Na tozadevno častitko se je prijazno zahvalil in med drugim omenil, da so njegovi havbičarji, med katerimi služi tudi nekaj Vipavcev, imeli jako veliko posla in da so se zelo pogumno obnašali.

Vipavce utegne zanimati, kako se godi našim havbičarjem na bojnem polju. Posameznosti posnamemo iz pisma, ki ga je nadporočnik P. poslal v Vipavo. Pismo omenja, kako se baterije postavijo v bojno črto, za njimi pa, v primerni razdalji, napravijo varnostne jarke. Jarek pokrijejo s hlodi ali deskami. V teh jarkih tudi prenočujejo. Če pa sodijo, da na enem mestu ostanejo dalje časa, zgradijo kar celo mesto udobnih, podzemeljskih »vil«. Kako izgleda taka »vila«? Mislite si jarek, 5 m dolg, 4 m širok in 1½ m globok. Izkopana zemlja se posuje krog in krog. Omare predstavljajo prazni municijski zaboji, strop surovi hlodi, nad hlodi deske in nad temi primerna plast zemlje. V »vilo« se pride po stopnjicah skozi steklena vrata, ki jih je sluga od neke »rekviriral«. Stene se obijejo s slamo, s katero se nasteljejo tudi tla. Zadaj ležišče, spredaj peč — plošča z nekega štedilnika. Tako je »vila« bogato opremljena. Dalo se je prav dobro zakuriti in na »štedilniku« tudi čaj skuhati.

Življenje v »vili« je bilo zelo prijetno. Zvečer smo delali obiske in kramljali pozno v noč. Ob takih prilikah smo trli orehe, lupili kostanj, jedli slaščice in čuje — tudi vipavske »brzote«, ki so nam posebno dišale. Vse te reči nam pošiljajo nežne roke iz Vipave, katerih tren prav tako izvrstno posluje, kakor naš vojaški. Poseben sanitetni oddelek iz Vipave nam pa pošilja brinjeve jagode, da nas varuje kolere. Vsaka »vila« ima svoje ime. Naša se imenuje »pri veselem Miklavžu«, vila g. komandanta »pri črni teti« itd.

Gosp. komandant nas večkrat obišče. Večkrat nas obiskujejo tudi usiljenci v obliki ruskih granat; kadar nam nad strehami eksplodirajo, nam pušajo v spomin tudi vizitnice. To pa je le malenkostna izprememba v enoličnem bojnem šumu. Privadil sem se vsemu, da sem ravno v takih trenutkih najbolj miren in mirno čitam dalje knjigo, ki mi jo je posodil poročnik Fr. V tej postojanki smo bili tri tedne. Bil je že skrajni čas, da smo si izbrali drugo kritje. Zakaj zadnja dva dni so nas Rusi pošteni z granatami obsipali. Brez dvoma so bili odkrili naša skrivališča, ki so bila sicer izborna.

Dne 2. novembra sem bil v neki drugi »vili«. Ta je imela dva prostora. V prvem sem bil jaz in telefonist, v drugem pa častniški sluga. Okoli 1/3. popoldne je bilo najhujše. Vse se je skrilo pod zemljo. Granata za granato je padala med baterijo, pri vsake mpoku se je zemlja tresla. Naenkrat strašen pok in kakor skozi sito se je zemlja posula na nas. Iz sosednjega prostora zaslišim stokanje. Ko skočim tja, se mi nudi strašen prizor. Cel strop se je podrl, hlodi kakor obriti. Strel je bil izvrstno pogojen. Dva vojaka sta se sama pobrala in zbežala vun, tretjega je zasulo. Kakor po čudežu se mu ni nič zgodilo. Zgrabim ga za nože in potegnem iz razvaline. Tudi neko drugo »vilo« je granata porušila, a k sreči ni bilo nikogar notri. Ko je streljanje ponehalo, smo si ogledali poškodbe, ki so bile uprav malenkostne. Bil je pravi čudež, da se nam ni nič zgodilo. Streljanje se je ponovilo drugi dan, pa tudi brez hudih posledic.

Toliko pismo. Brez dvoma so tudi naši havbičarji pošteni »žegnali« Ruse, o tem nam priča odlikovanje g. komandanta. Tudi znaten del častnikov je bil medtem povišan. Kakor poroča g. komandant, havbičarji do sedaj niso imeli resnatih izgub. Izgube prihajajo bolj od ruske infanterije, kakor od artiljerije. Vrlim havbičarjem želimo, da se kmalu zmagoslavno povrnejo domov.

Četrty zvezek »Svetovne vojske« je ravnokar izšel in vsebuje tri krasne izvirne celostranske slike: Poulični boj v Andenne. — Kako je belgijsko prebivalstvo napadlo zavratno nemške vojake. —

Hijene na bojišču. — Vsebina je sledeča: Vzpored strašne igre. — Brzjavke. — Vpliv Anglije na Rusijo, Francijo in Belgijo. — Vojne napovedi. — Francoski parlament. — Posledice v drugih državah. — Oklic francoske vlade ljudstvu. — Razno o francoskih vojaki. — Nemčija in Luksemburg. — Belgija. — Vojaštvo in trdnjave v Belgiji. — Jean Jaures. — Anglija. — Razno o angleškem vojaštvu. — Zadnji čas. — Nesrečna Belgija. — Gospodarska moč Belgije. — Pohod Nemcev v Belgijo. — Še en opomin Belgiji. — Poročilo belgijskemu kralju o padcu Lütticha. — Lüttich pod nemško upravo. — Od Lütticha do Namurja. — Fort Malonne. — Namur. — Veliki topovi. — Črtice. — Krasen zemljevid Evrope, ki bo priložen enemu prihodnjih sešitkov »Svetovne vojske«, je v delu in se bo zemljevid vsled svoje posebne jasnosti, preglednosti in natančnosti tako odlikoval, da ne bo samo pri zasledovanju vojnih dogodkov nudil najboljše orientacije, temveč da bo nudil kot stenski zemljevid v zasebni in uradni porabi hiter in jasen pregled. »Svetovna vojska« se lahko še vedno naroča in se dobijo tudi še vsi dosedaj izdani sešitki. Naročnina na prvih 6 sešitkov stane 3 K. — Katoliška Bukvarna v Ljubljani.

Sprejme se

3313

svečarski pomočnik

pri JOSIPINI ŠINK v Kranju,
glavni trg št. 107. Vstop takoj.
Plača po dogovoru.

Ovčjo volno

kdor jo ima na prodaj, naj jo ponudi

tako

J. Grobelniku

Ljubljana - Mestni trg 22

nasproti lekarne Trnkoczy

Kupim vsako vrsto, tudi črno in ne-
otičeno po brezkonkurenčni ceni.
Posebno pa se plača lepo belo
oprano po najvišji ceni, ki se zanjo
lahko nudi.

Rezbar - pozlatar

dobi delo pri 3367

Jos. Jarm v Osilnici pri Kočevju.

Varuh dojenčkov

165

Sladni čaj znamka »Sladin« je rešil dojenčke, pri katerih so druga otroška redilna sredstva odrekla. Vzgojenje s Sladinom je polovico cenejšje. Prihrani se tudi na mleku in sladkorju. ¼ kg zavoj stane 60 vin. in se dobi tudi pri trgovcih. Po pošti 5 zavojev 4 K franko pri izdelovalcu, lekarnarju Trnkoczy zraven rotovža v Ljubljani. Njegova žena je vzgojila s Sladinom 8 zdravih otrok. Na stotine mater to vzgojenje, posnema z najboljšim uspehom. Za odrasle je Sladin edini zajtrk, kateri daje kri, moč, mirne živce, zdravje. Je polovico cenejšji kakor vsak drug zajtrk in prihrani tudi na mleku, sladkorju. Za bolezni je Sladin izvrz zdravja. Glavne zaloge na Dunaju: v lekarnah Trnkoczy, Schönbrunnerstraße 109, Radeckypfad 4, Josefstädterstraße 25. V Gradcu: Sackstraße 4. V Trstu, drogerija I. Camauli Giov. di Guardiella 703; v Gorici Mazzoli E. trgovci; v Celju Hočevvar, trgovci; v Celovcu Hauser. Lekarnar: v Mariboru König, lekarnar 109

Ali ste že ponovili naročnino?

Božična okasija
v modni trgovini P. Magdič, Ljubljanasamo 10 dni
od 14. do 24. decemb.

3354

	Kos, kron
Partija perlinih bluz iz cetrou in barhenta.	2'—
Partija perlinih bluz iz cretou in barhenta najb. kakov.	4'—
Partija creppe bluz v vseh modnih barvah, najb. kakov.	8'—
Partija štofastih bluz enobarvnih, izvrstna kakovost	10'—
Partija najmodarnejših svilenih bluz	20'—
Partija barhentastih hišnih halj, zelo lepih in modernih	10'—
Partija štof. in delain hišnih halj zelo lepih in modernih	15'—
Partija svilenih juponov v vseh barvah	7'—
Partija štofastih vrhnih kril v vseh velikostih	5'—
Partija damskih in dekliških štof. kostumov, modernih	25'—

Nekaj baržunastih plaščev, štofastih plaščev, plišastih
in štofastih površnih jop po zelo nizkih cenah.

Ti predmeti se ne pošiljajo domov na izbiro.

Razredna loterija!

Zrebanje 1. razreda že 21. in 22. decembra.

Izžrebalo se bode 80.000 dobitkov in 1 premija v skupnem znesku K 22,268.000.

Najvišji možni dobitek

K 1,000.000 (eni milijon kron)

V prejšnji loteriji se je pri
naši poslovnici izplačalo na
dobitkih

1/8 srečke K 5'—

1/2 srečke K 20'—

K 196.360'—

med temi

1/4 srečke K 10'—

1/1 srečke K 40'—

K 30.000	na štev.	68435
" 10.000	"	157211
" 5.000	"	68425

Naročilo po dopisnici zadostuje.

Uradni igralni načrti in vsa druga pojasnila brezplačno pri:

LJUBLJANSKI KREDITNI BANKI v Ljubljani
kot poslovnici c. kr. razredne loterije

in njenih podružnicah v Splitu, Celovcu, Trstu,
Gorici in Celju.

3351

„BALKAN“

trgovska, špedicijska in komisijska delniška družba
podružnica LJUBLJANA

Dunajska cesta 33 (Centrala: TRST) Telefon št. 100

Zmerne cene.

Naročila sprejema tudi blagovni oddelek Jadranske banke.

Točna postrežba.

Izdaja konzorcij »Slovenec«.

Tisk: »Katoliške Tiskarne«.

Odgovorni urednik: Jožef Gostinčar, državni poslanec.